

Brezinához. [...] Négy-öt alapvető szenvedélyre visszavezetett, idillikus költészet ez, amelyben a háború gyűlölete és az asszony szeretete, a forradalom kívánása és a szenvedés fölötti részvét motívuma forr össze.”¹⁷ Reiter Róbert pedig egy kései dedikációtól indulva idézi fel azt az időszakot, amikor heti vagy még nagyobb gyakorisággal zajlott közöttük a szellemi eszmecsere: „Pesten is már, de különösen bécsi éveim alatt nagyon közel kerültem Kassához. Erős szellemi élmények fűztek minket össze, megszámlálhatatlan együtt töltött óra és végtelen gyaloglások az esti Budapest utcáin, a Bécsben rendszerré vált vasárnapi együttlétek, új arculatú külföldi folyóiratokkal való ismerkedések, és mindig megújult iramú beszélgetések, átfűtött viták az új költészet, általában az új inspirációjú művészetek alapvető kérdéseiről – ez a szellemi mozgalmasság és izgalom, mérlegelés és eltűnődés, elvi oppozíció aranyveretű hangja és termékeny nyugtalanság vonul át emlékezetemen, ha Kassák ajánló sorait olvasom *A tölgyfa levelei* címlapján 1964-ből : »Reiter Róbertnek régi emlékekkel«”.¹⁸

KASSÁK LAJOS: DALI (KOLLÁZS)

¹⁷ KASSÁK Lajos, *Az izmusok története*, Budapest, Magvető, 1972, 230–232.

¹⁸ *Franz Liebhard beszéde...*, 198–199.